

Geen opdracht zonder belofte

ds. J. IJsselstein - Mattheüs 28:20

Liturgie:

Psalm 87:3,4

Psalm 87:5

Lezen Mattheüs 28:16-20

Psalm 46:1,4,6

Psalm 103:7

Psalm 27:6

De tekst die wij in deze dienst willen overdenken kunt u vinden in Mattheüs 28 vers 20. Daar lezen we het Woord van God als volgt:

En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.

Het thema van de preek luidt:

Geen opdracht zonder belofte

Er zijn drie aandachtspunten:

1. Deze belofte is opmerkelijk

Immers er staat: *En ziet.*

2. Deze belofte is wonderlijk

Jezus zegt: *Ik ben met ulieden.*

3. Deze belofte is eindig en toch oneindig

Want, zo zegt onze tekst: *Al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.*

Gemeente, God geeft nooit een opdracht zonder daarbij ook een belofte te geven. Als Hij bijvoorbeeld roept tot ambtelijk werk, of tot welk werk in Zijn dienst dan ook, wijst Hij niet alleen op de opdracht, maar geeft Hij tegelijkertijd een belofte: *En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen.*

Jongelui, zo is de dienst van de Heere. Zo is onze Meester. Hij geeft geen opdracht zonder tegelijkertijd daarbij te beloven: *En ziet, Ik ben met ulieden.* Onze eerste gedachte:

1. Deze belofte is opmerkelijk

Want er staat: *En ziet!*

Het lijkt wel of Mattheüs haast heeft. Hij geeft een beknopte beschrijving waar de andere evangelisten uitvoeriger zijn. Mattheüs haast zich als het ware naar Galilea, naar de berg waar de discipelen heen moesten. De berg - zo staat er - die Jezus hen bescheiden had, dat wil zeggen: *gewezen had.*

En ze zijn gegaan. Gehoorzaam en zonder te vragen zijn ze gegaan. Dat hoort ook bij de dienst van de Heere.

En als ze daar dan aangekomen zijn, op de berg in Galilea, dan zien ze hun Meester en aanbidden ze Hem. Dat wil zeggen: ze bewijzen Hem goddelijke eer.

Maar, staat er: sommigen twijfelden. Dat woord doet denken aan zo'n ouderwetse weegschaal, en u kent ook het beeld van Vrouwe Justitia wel: hoe zal de weegschaal uitslaan? Is Hij het nu wel, of is Hij het niet?

Sommigen twijfelden, maar Jezus bestraft hen niet. Want wij lezen dat Hij tot hen komt en hen aanspreekt: *Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde* (Mattheus 28:18).

Nee, Hij bestraft hun twijfel niet, maar neemt die twijfel weg door met hen te spreken, door hen door Zijn Woord te overtuigen.

De Heere Jezus nadert niet alleen tot God om voor, om ten behoeve van Zijn kinderen te spreken, maar Hij komt ook tot Zijn kinderen om met hen te spreken.

Dan volgt de grote evangelieopdracht, ingeklemd tussen woorden van troost:

Mij is gegeven alle macht.

Die macht, zegt Jezus, had Ik reeds, maar die heb Ik ook ontvangen als loon op Mijn werk. Ik heb alle macht in de hemel. Ik pleit daar bij Mijn Vader, op grond van recht, op grond van Mijn verdienste, om Mijn engelen uit te sturen ten dienste van degenen die zalig worden. Ik heb alle macht in de hemel en ook op de aarde. Ik heb alles in Mijn hand.

De opdracht luidt: *Gaat dan heen.*

Niet: 'Ga dan maar.' Maar zoals de Heere tegen Mozes zei: 'Ga heen, vrees niet, Ik ben met u, Ik heb u gezonden en ze zullen naar uw stem luisteren.'

Ga dan heen *in de hele wereld.*

U mag niemand buitensluiten. Niemand wordt buitengesloten dan degenen die zich willens en wetens zelf buitensluiten door ongehoorzaamheid, ongeloof en onbekeerlijkheid, zo schrijft Matthew Henry.

Hij citeert dan Schriftwoorden: 'Die wil, die kome, en doe zijn voordeel met en make gebruik van de akte van kwijtschelding. Ga heen, doe uw uiterste best, doe wat u kunt om volken tot discipelen te maken. Werf volken onder Mijn banier. Onderwijs hen, doop hen, leer hen onderhouden alles wat Ik geboden heb.'

En ziet, Ik ben met u, volgt dan in onze tekst.

Hier staat iets waar u zeker van kunt zijn! Ik *ben* met u! Er staat niet: Ik *zal* straks met u zijn, maar Ik *ben* vanaf nu met u.

Jongens en meisjes, hier staat hetzelfde als op een andere plaats in de Bijbel: *Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam* – samen in de kerk zitten – *daar ben Ik in het midden van hen* (Mattheus 18:20).

De Heere *is* hier vandaag in de kerk. In het Woord van God, dat hier tussen ons in ligt, zegt Hij: 'Ik *ben* hier.'

Ik ben met u. 'Ik sta op het punt om u te verlaten, om ten hemel te varen, maar Ik zal Mijn Heilige Geest sturen en Die zal bij u blijven. Om u te helpen, om u te troosten in uw verdriet, om u te ondersteunen: thuis, op het werk, op de preekstoel, in de gevangenis. Ik ben met u.' Gemeente, dat brengt ons van het opmerkelijke naar het wonderlijke. Onze tweede gedachte luidt daarom:

2. Deze belofte is wonderlijk

Ik ben met u. Wat een wonderlijke toezegging! Discipelen, weglopers, Ik, de Zoon van de heilige God, ben met u. Met jou, Petrus, die gezegd heeft: ‘Ik ken de Mens niet’. Ik ben met u! Is dat niet wonderlijk?

Hoe kan dat eigenlijk? Want wie zijn wij? Wie zijn zij? Zondaars, weglopers.

Jongens en meisjes, als een klein kind wegloopt van vader of moeder, als je een keer in een boze bui wegloopt, en als je dan weer thuiskomt en aanbelt of op de deur klopt... Ik weet zeker dat de deur dan weer opengaat. Je mag weer binnenkomen. Als je als ouder kind, als puber (misschien heb je het wel eens een keer geprobeerd om weg te lopen van huis) wegloopt van huis, maar even later toch maar weer bedenkt dat het beter is om terug te gaan, en je belt aan... ja, dan gaat de deur toch weer open. Daar toont zich, als het goed is, de liefde van ouders.

Zelfs als je als echtgenoot bent weggegaan bij je man of bij je vrouw, kan de Heere wonderlijke vergevingsgezindheid geven in het hart en maken dat de ander zegt: ‘Kom terug, je bent welkom thuis, we gaan samen verder.’

Wie de wegloper Adam in zijn eigen hart kent, is bereid om lief te hebben, wat de ander ook gedaan heeft. Dan kletsen we ook niet over een ander, dan zeggen we: ‘Heere, zo ben ik ook. Ik ben eigenlijk nog veel erger. Ik ben niet bij een mens weggelopen, maar, o Mijn Schepper en Maker, ik ben weggelopen bij U vandaan. En ik ben niet zomaar door onoplettendheid in de zonde gevallen, nee, ik ben bewust, heel bewust tegen U opgestaan. Ik heb een staatsgreep willen plegen, ik heb gegrepen naar de macht en naar Uw kroon. Daarom hebt U Adam en Eva en mij daarbij verdreven uit dat paradijs, met dat vurige zwaard.’ De schittering van het zonlicht in dat glimmende zwaard van de engel, toont iets van de lichtglans van Gods heiligheid, waarvoor u en ik vanwege onze zonden niet kunnen bestaan.

Kan een wegloper *zomaar* thuiskomen? Kan zo’n weggelopen kind *zomaar* weer aanbellen thuis? Ja toch? Dan doet vader of moeder de deur open.

Nee, ze laten je niet zomaar binnen. Er moet natuurlijk wel even goed met elkaar gepraat worden, want zo kan het toch niet?

Kan een wegloper *zomaar* thuiskomen bij God? Nee, niet *zómaar*. Want God is heilig en rechtvaardig. De schuld - mijn zonde en uw zonde - moet eerst betaald worden. Gemeente, we zitten van nature gevangen. We zijn ter dood veroordeeld. Het vonnis is uitgesproken, we zitten gevangen in een dodencel, en er rest nog maar één ding: de voltrekking van het vonnis. Wat kan zo’n ter dood veroordeelde, redden? Maar één ding, en dat is gratie. Genade!

Als je een poging hebt ondernomen een staatsgreep te plegen, dan kun je niet naar het staatshoofd gaan en zeggen: ‘Vanaf nu, beste man of vrouw, zijn we *vrienden*, we sluiten *vrede* met elkaar.’ Nee, er is maar een mogelijkheid. Dat die koning of wie het ook is, naar u, naar jou, naar mij toekomt en zegt: ‘Uit genade: je bent vrij.’

Laten we bedenken dat onze Dordtse Leerregels terecht zeggen dat we zonder het levendmakende werk van de Heilige Geest niet *kunnen* en *willen* terugkeren tot God. Ons leven is van nature een leven in gevangenschap, in vijandschap, in verzet tegen God. De verloren zoon - jongens en meisjes, jullie kennen die gelijkenis toch wel? - gaat niet zomaar op weg naar huis, terug naar zijn vader, omdat hij ineens op een heel goed idee gekomen is.

De terugkeer van de verloren zoon is een beeld van de weg *die God* met mensen houdt om hen terug te *brenge*n. Hij raakt alles kwijt en begint het ellendige van zijn toestand, waarin hij door eigen schuld terecht kwam, in te zien.

Gemeente, wat kan het verschrikken als wij voor het aangezicht van God tot dat inzicht komen. Of schrikt u daar niet van? Benauwt u dat eigenlijk wel in uw hart, als ik dat zo zeg: u bent een vijand van God? Sla eens een blik in uw hart en zeg het toch eerlijk: ‘Heere, ik ben een vijand van U. Ik ben tegen U opgestaan. Hoe moet het toch verder?’

Of... gelooft u het eigenlijk niet?

De verloren zoon geloofde het wel! Daarom zit die wegloper in dat ver gelegen land zo te tobben. Daarom zit hij, ver van zijn vader vandaan, bij zichzelf te denken: ‘Wat heb ik toch allemaal gedaan? Het huis van mijn vader verlaten, zijn liefde veracht, de zorg van mijn moeder vertrap. Ik houd het hier niet meer uit. Wat moet ik toch doen? Zal ik nog wel welkom zijn bij mijn vader thuis?’ De liefde van zijn vader trekt hem naar huis en daarom zegt hij: ‘Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan en zeggen: Vader, ik heb alles verzondigd, vooral mijn kindernaam.’

Je ziet in het leven van die jongen dat er iets is veranderd waardoor hij niet meer verder *kan*.

Jongens, meisjes, zeg je dat ook wel eens in je hart? Als je stil bent op je slaapkamer, terwijl niemand het ziet, je handen vouwt en je knieën buigt... Zeg je dan ook wel eens: ‘Heere, ik heb zo gezondigd tegen U! Ik *kan* niet verder, ik *wil* niet verder zo. Mag ik *terug* naar U toe?’

Mag ik terug naar huis? Ben ik nog welkom bij U?’

Jongeren, ouderen, het is zo nodig dat God ons op onze weg tegenkomt. Wij vluchten bij God vandaan. En als er ellende komt in ons leven, dan vluchten we nog veel harder weg. Maar wel één kant op: weg van God!

Totdat, ja, totdat God ingrijpt en tegen u zegt: ‘Stop, tot hiertoe en niet verder. Je verzet je tegen Mij en je bent een vijand van Mij, maar Ik keer je om. Ik bekeer je, Ik roep je dode hart tot leven, Ik maak je harde hart tot een vlezen hart en Ik maak jou, Ik maak u die een vijand van Mij bent, tot iemand die zonder Mij niet verder kan.’

Gemeente, sla nu eens een blik in uw hart. Heeft God ooit ingegrepen in uw leven? Overweeg dit eens eerlijk tussen God en uw ziel. Als het gaat om uw ziel begint het immers met eerlijkheid?

Is God u ooit zo tegengekomen, of holt u nog steeds door? Steeds verder de stikdonkere nacht tegemoet?

Is er een weg terug? Oppoetsen van ons leven is onmogelijk. Alles is verzondigd! Ons bestaan wordt gekenmerkt door zomaar een aantal kernwoorden: zonde, dood, misdaden, armoede, ellende...

Hoe kom ik ooit weer thuis? Is dat de vraag van uw hart? Is uw belijdenis: 'Heere, ik ben zo door en door slecht, kijk toch eens in mijn hart wat ik allemaal misdaan heb tegen U'? Ik hoop van harte dat dit uw levensvraag is.

Maar zelfs als dit niet bij u leeft, bent u welkom thuis bij God. Wie u ook bent, wat u ook misdeed. U bent welkom! Maar wel *zoals u bent*, als een arme zondaar, door en door slecht voor God.

Niet als een goed kerkmens, *niet* als iemand die zegt: 'Heere, ik heb het allemaal zo goed geprobeerd, maar helaas, ik kan er ook niets aan doen, het is allemaal mislukt.' U bent welkom, maar niet als een mens die iets heeft gezien van zijn zondigheid en dan zichzelf opknapt en zegt: 'Vanaf nu zal alles beter gaan.' Dat is onmogelijk! Het wordt niet anders, het zal niet beter gaan. Nooit!

U bent alleen maar welkom *zoals u bent*: als een arme, een straatarme, een failliete zondaar.

Wat schuilt er een verzet in ons hart om daar te komen, daar waar we alles kwijtraken. Maar alleen *zo*, als een zondaar zonder enig recht, bent u welkom bij God.

We hebben ten diepste maar één recht: ons verdiende loon op de zonde, de dood. Zegt u daar amen op in uw hart? 'Heere, ik ben het niet waard om ooit nog Uw zoon, Uw dochter, Uw kind genoemd te worden. Maar o God, wees mij, de zondaar, genadig!' Ik verzeker u, als u *zó* als een arme, doodschuldige zondaar tot God komt, zal Hij u met open armen ontvangen.

Waarom is Hij daartoe zo bereidwillig?

Vergis u niet, niet om uw komen, niet om uw vragen, niet om uw kiezen, niet om uw vinden, niet om uw zoeken, maar omwille van het Kind. Omwille van Immanuël, God met ons. God heeft Zijn Zoon gezonden, het Kind dat nooit, zoals de discipelen, is weggelopen, nooit dienst heeft geweigerd, nooit is gevlucht, nooit heeft gevloekt.

Maar Hij, deze Heere Jezus Christus heeft Zich vrijwillig vernederd tot in de dood, ja de dood van het kruis. Alle kinderrechten heeft Hij prijsgegeven. En op Golgotha verduistert de glans van het Vaderschap, als Hij roept: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?* (Mattheus 27:46). Opdat weglopers, zoals die elf discipelen die daar in Galilea staan, in genade aangenomen zouden worden.

Daarom kan het voor u en *daarom* kan het ook voor jou. *Daarom* kan het voor hele slechte kinderen. Als je kijkt in je hart en je moet zeggen: 'Heere, ik ben door en door slecht', dan is er bij de Heere genade en vergeving voor *alles* wat je hebt gedaan.

Daarom kan het zelfs voor kinderen, die denken dat ze heel goed zijn. Als je je knieën buigen voor God en zegt: 'Heere, kijk maar in mijn hart hoe slecht ik ben', dan kan het zelfs voor u, wat u ook misdeed en wie u ook bent.

We zijn van nature zonder God in de wereld. Dood door de zonden en de misdaden. Maar dit evangelie is sterk genoeg, krachtig genoeg, om de banden van de zonde en van de dood te verbreken.

Maar, gemeente, ik waarschuw u: ga niet door op de weg van de zonde. Paulus waarschuwt de gemeente van Korinthe: *Dwaalt niet: noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven* (1 Korinthe 6:10).

Maar Christus heeft gezegd: *Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde*. Daarom schrijft Paulus verder aan de gemeente van Korinthe: *En dit waart gij sommigen - dergelijke mensen waren er onder u - maar gij zijt afgewassen*. Hoort u dat? Jongelui, hoe slecht je ook bent, wat je ook gedaan hebt, dit kan en dit wil God doen: *Maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus Christus en door de Geest van onze God* (1 Korinthe 6:11).

God is bereid om de grootste van de zondaren - die loopt niet buiten, maar die staat hier voor u, en die zit hier voor mij - uit enkele genade aan te nemen, omwille van Immanuël; God met ons. Niet wij met God, maar God met ons. Ik met u, Hij met zondaren. Het Kind, de Heere Jezus Christus, heeft Zijn Vader verlaten, opdat weggelopen zondaren, zoals de discipelen, nimmermeer door God verlaten zouden worden.

Gemeente, hoe ligt dat voor u? Geef in uw hart eens een eerlijk antwoord voor God. Hoe is het met u gesteld? Waar staat u? Bent u nog steeds aan het weglopen, aan het dolen, aan het dwalen?

Of bent u door genade als een verloren kind door God teruggebracht?

Nee, ik vraag u vandaag niet of u durft en kunt zeggen: 'Ik ben een kind van God.' Maar ik wil u vragen of u in de nacht van uw tollenaarsbestaan ooit uw knieën hebt gebogen voor God en gezegd: 'O God, ik ben het niet waard om Uw zoon of dochter genoemd te worden, maar wees mij zondaar genadig.'

Verloren zoon, verloren dochter, je bent welkom bij God! Wie je ook bent, wat je ook gedaan hebt. Halen de mensen de neus voor je op? Je bent zo van harte welkom bij God. Zijn liefde en geduld met zondaren is onbegrijpelijk. Hij stuurt je vandaag niet weg, maar zegt: 'Kom tot Mij!'

Misschien zeg je: 'Hoe moet dat? Mijn leven is een grote puinhoop.'

Verlaat de zonde, breek ermee en bekeer je tot God. Buig je neer voor deze opgestane Heere Jezus Christus en zeg met heel je hart: 'Heere, ik ben het niet waard dat U ooit nog naar me omziet, maar wees mij zondaar genadig. Want zonder U gaat het fout met mijn leven.'

Misschien zegt u: 'Ja, het was de goedheid van de Heere dat Hij mij ophaalde uit mijn dood, mijn verzet, mijn vijandschap en me terugbracht. Ik, zondaar en wegloper, heb door genade iets mogen zien van Immanuël; God met ons, de Heere Jezus Christus, de grote 'Ik ben met u'.

Wie trouwt, blijft trouw. Als het goed is willen we het leven met elkaar delen en blijven we door dik en dun trouw aan elkaar, dwars door alles heen. Wat dwingt het een menselijk respect af als anderen ondanks falen en zonden zeggen: ‘We gaan door, wij samen, met elkaar.’

Waarom zeg ik dat?

Wel, Christus noemt Zijn kerk Zijn bruid. Kijk, daar staan ze. Elf discipelen. Maar wat voor een bruid is dat? Ze zijn onverbeterlijk in hun diepe ontrouw. Daarom is het zo’n onbegrijpelijk wonder dat de Heere Jezus tegen die bruid zegt: *Ik ben met u*. Hij zegt niet: ‘Wij zijn er voor elkaar, door dik en dun.’ Hij zegt niet: ‘U bent en blijft met Mij...’ Maar u voelt het eenzijdige van Zijn liefde, van de eenzijdige liefde van God en van de Heere Jezus Christus, als Hij zegt: *Ik ben met ulieden*.

Johannes zegt later over deze liefde in zijn zendbrief: *Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben - hier weer dat eenzijdige - maar dat Hij ons heeft liefgehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden* (1 Johannes 4:10).

Nooit zullen wij, zondaren, uit de grond van ons hart oprecht kunnen zingen van hartelijke liefde tot God, als we nooit eens oog gekregen hebben voor die onbegrijpelijke, eenzijdige liefde van Christus, Die de dood inging voor doodschuldigen, Die de vloek heeft willen dragen voor vloekwaardigen.

Kom, u die de Heere vreest, er is vandaag reden tot verwondering, tot verbazing en tot blijdschap. De Heere zegt tegen u en mij: *Ik ben met u*. Ik, de hoge en de heilige God, met u, discipelen, met u, Johannes, die weggekropen bent in de zaal van Kajafas. Ik ben met u, Petrus, die al vloekend gezegd hebt: ‘Ik ken die Mens niet.’ Ik ben met u, moedeloze, ongelovige en kleingelovige Thomas!

Jongelui, de dienst van de Heere is een dienst van de grootste tegenstellingen. Misschien denk je wel bij jezelf, als je naar die elf discipelen kijkt: ‘Wat moet ik daar nu mee aan? Petrus ging naar buiten en weende bitter. Tranen liepen over zijn wangen. Wat moet je nou met die man? En moet ik nu jaloers worden op die moedeloze en kleingelovige Thomas?’ Maar je kijkt niet goed. Je moet niet kijken naar die elf discipelen. Je moet kijken naar Wie *Jezus* wil zijn voor *deze* mensen. Dan zie je wat de dienst van de Heere echt is. Dan zie je dat de dienst van de Heere echt alles is!

We overdenken dat in ons derde punt. Maar we gaan samen eerst zingen uit Psalm 103:7:

*Geen vader sloeg met groter mededogen
Op teder kroost ooit zijn ontfermend' ogen,
Dan Israels HEER op ieder, die Hem vreest;
Hij weet, wat van Zijn maaxsel zij te wachten,
Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn van krachten,
En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest.*

3. Deze belofte is eindig en toch oneindig

Zowel de opdracht als de belofte zijn eindig of misschien toch ook oneindig. Er staat immers: *Ik ben met u al de dagen tot de voleinding - de voltooiing - van de wereld. Amen*. Jongelui, wat heb je eigenlijk aan de dienst van de Heere?

Misschien vraag je je dat wel eens af.

Maar ik wil vandaag tegen je zeggen: je hebt álles aan de dienst van de Heere. Het *lijkt* misschien niet altijd zo, maar het *is* wel zo.

Dit heb je aan de dienst van de Heere, wat we samen zongen: *Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, zo ontfermt zich de Heere over degenen die Hem vrezen* (Psalm 103:7).

Dit heb je aan de dienst van de Heere, dat Hij zegt: ‘Ik zal je niet begeven, Ik zal je niet verlaten.’

Dit heb je aan de dienst van de Heere, dat Hij zegt: ‘Ik zal voorzeker, zeker, met u zijn.’

Dit heb je aan de dienst van de Heere, dat Hij tegen mensen zegt die Hem vrezen: ‘Al gaat u door het water, Ik zal bij u zijn, en door rivieren, zij zullen u niet overstromen. Ik ben met u!’ Als je de Heere vreest, *heb je alles*. Maar als je Hem niet kent, *heb je niets*.

En bovendien: *Je weet niet wat je mist*.

Jongens en meisjes, de Heere overtreft werkelijk alles en iedereen. Ook je vader, ook je moeder. Die verloren zoon was de slechtste zoon, zijn vader was de beste vader.

Als je een lieve vader en moeder hebt, dan zeggen ze precies hetzelfde als de Heere Jezus: ‘Ik ben bij jou.’

Als je ziek bent, dan zeggen ze: ‘Ik ben bij je, ik zit bij je bed.’

Als je moe bent, dan aaien ze over je bol en zeggen ze: ‘Kom maar.’

Als je verdrietig bent, dan zeggen ze: ‘Ik ben bij je’, en ze drogen je tranen af.

Als je bang bent voor het onweer, dan zeggen ze: ‘Wees maar gerust, ik ben bij je.’

Als je diep in de nacht na een akelige droom wakker wordt en begint te huilen, dan is daar papa of mama die zegt: ‘Ik ben bij je’, en ze praten rustig en zachtjes met je in het donker van de nacht.

Wat is het fijn als je een lieve vader en moeder hebt!

Maar de Heere is *veel meer*. De Heere *doet* veel meer, de Heere *kan* veel meer en de Heere *heeft* veel meer.

Als je verdrietig bent en de Heere fluistert in je hart: ‘Wees nu maar niet verdrietig, Ik ben bij je’, dan komt er blijdschap in je hart. Als je verdrietig bent en alleen bent, en niet weet hoe het moet, en als je bang bent, en de Heere zegt tegen je: ‘Ik ben bij je’, dan komt er toch rust in je hart?

Kan dat als je zo jong bent en als je nog zo klein bent?

Jazeker, dat kan! Gelukkig wel. Dat kon vroeger en dat kan nog steeds.

Als de Heere liefde legt in je hart, waardoor je zo graag de Heere wil dienen en vrezen.

Dan begrijp je misschien nog heel veel dingen niet, niet van de preek en niet van de dingen die de grote mensen zeggen. Maar toch, ook als je klein bent kan je het voelen in je hart: de Heere trekt dat zondige hart van me naar Zich toe.

Net als je vader en moeder dat doen, als je heel stout bent geweest. Dan trekken ze toch eigenlijk ook weer met liefde aan je hart, als ze laten voelen: ‘Kom, ik ben wel boos, maar je moet bij mij zijn.’

Wij lopen steeds weg van de Heere, wij vergeten Hem, wij zondigen tegen Hem. Maar de liefde komt bij God vandaan. Eenzijdige liefde, waarmee Hij ook aan het hart van nog jonge en kleine kinderen trekken wil.

Wat betoont de Heere een zorg in het leven van Zijn kinderen, die zonder Hem niet leven kunnen, die hongeren en dorsten naar Hem. Hij zegt ook vandaag vanuit Zijn Woord, tegen weglopers, tegen vloekers, tegen mensen die Hij heeft opgezocht, omdat ze Hem niet wilden en konden zoeken: *Ik ben met u.*

Wat een troost voor wie God vreest! Als u in het donker zit, zal Ik, de Heere, zomaar een straal van licht uit de hemel sturen. Als u weer zo gerust bent geworden, zo biddeloos en zo liefdeloos, dan zal Ik er voor zorgen dat u weer arm en behoeftig wordt, en weer uit de nood tot Mij gaat roepen. En als u tot Mij roept, zal Ik u antwoorden. Ja, zelfs antwoorden nog voordat u bent gaan roepen.'

Wat een troost als u door het water moet gaan. Het komt u misschien wel tot aan de lippen. Maar: 'Ik zal bij u zijn, u zult nooit verdrinken. En als u spreken moet en u weet niet wat u zeggen moet, Ik zal bij u zijn!'

Jongelui, dát is de dienst van de Heere!

Loop toch weg van de duivel en val de Heere Jezus Christus, val God te voet.

Want als je de dienst van de Heere mist, dan mis je alles. Dan bezit je niets. Je weet niet wat je mist.

Hoe beklagenswaard is dan jouw en uw toestand!

Zou u dan niet zeggen met de verloren zoon: 'Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan.

Vader, ik heb alles verzondigd, wees mij zondaar genadig'?

Wat biedt u de wereld, wat biedt jou de wereld meer dan deze Christus?

Wat biedt deze tijd met al zijn overvloed u meer dan deze Zaligmaker?

Waarom wandelt u in de weg van de vader der leugenen, op het pad van de duivel?

O, zoek toch de Heere terwijl Hij te vinden is en roep Hem aan terwijl Hij nabij is!

Ik ben met ulieden. U die de Heere dient, zoekt en vreest, dit is Zijn goede en vaderlijke zorg die Hij ons beloofd heeft voordat Hij naar de hemel ging. Als u moedeloos neerzit bij uw kruis, als u met betraande ogen uw levenskruis hebt neergelegd omdat u niet meer weet hoe u het dragen moet, dan legt deze Meester vandaag de hand op uw schouder en heft Hij uw oog omhoog en zegt Hij: 'Ik ben met u, vrees toch niet.'

Als u alleen staat, uw man of vrouw, uw kind, uw kleinkind, misschien uw ongeborn kind verloren, als u, terwijl niemand het ziet, stille tranen huilt van verdriet, als u de Heere vreest, neemt Hij een zachte doek en wist die tranen af en zegt: 'Vrees toch niet, Ik ben met u.'

Kom, kinderen van God, hef toch uw hoofd omhoog. U hebt zoveel ontvangen!

O, weggelopen discipelen, ongelovige, moedeloze kinderen van God, *u* bent de dragers van deze belofte. De Heere weet wat van Zijn maaksel is te wachten. Hij zegt: 'Ik wist het wel, u blijft niet bij Mij. Maar Ik blijf bij u. Zit daarom niet zo troosteloos terneer.'

Kom, want wij hebben deze belofte uit onverdiende genade van deze Zaligmaker ontvangen.

Ik ben met ulieden, al de dagen. Op zondag, doordeweeks, op een mooie dag, op een sombere dag in ons hart, op warme dagen, in koude dagen. 'Ik laat u', zegt de Heere, 'geen ogenblik alleen.' En dat is maar goed ook. Want we zouden in de zonde vallen, we zouden God verlaten en onszelf in de verlorenheid brengen.

Jongens en meisjes, met deze Heere kun je het leven in, het leven door en het leven uit. Met deze Heere kan je leven in blijde dagen, in verdrietige dagen, in voorspoed, in tegenspoed. Je kunt met deze God leven als alles tegenloopt, als je leven een puinhoop is. Als je deze Heere dient, heb je alles. En als je Hem niet kent, heb je niets. Je weet dan niet wat je mist.

Allen die God vrezen, ouderen onder ons, inmiddels op leeftijd gekomen, deze belofte geldt ook bij het klimmen van de jaren: *Ik ben met ulieden, al de dagen.* In gezonde dagen - ja, dat ook - maar ook in dagen van ziekte, van zwakte, van ouderdom, zelfs als de dood aanstaande is. Rivieren zullen stromen, maar zullen u niet overstromen. *Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.*

We zien het niet altijd, maar het is wel altijd waar. We kunnen het niet altijd geloven, maar het is wel waar. We hebben daar niet altijd de troost van, maar het is wel altijd waar. Het is waar wat Jesaja zegt: 'Onze God is een God Die Zich verborgen houdt.' Maar laten we ons niet vergissen, de Heere doet dat in wijsheid en in liefde, opdat we in ons hart weer zouden gaan verlangen, meer zouden gaan verlangen, meer zouden gaan uitzien naar boven. Naar het einde, het einde van de wereld.

Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.

Tot het einde van de dagen. Tot het einde... Huiver in uw gedachten, als u onbekeerd bent. Aan alles komt een eind.

Er komt een eind aan uw werk, aan uw plezier, aan uw huis, aan uw huwelijk.

Er komt een eind, jongelui, aan je werk, aan je studie, aan je computer, aan je scooter, aan je motor. Aan alles komt een eind, door de tijd die alles schendt.

En dan staat u, dan staan jullie, jongelui, alléén voor God.

Hoe moet dat dan? Hoe moet dat toch, als je dan alleen staat en er niemand naast je staat die tegen je zegt: 'Ik ben met je'?

Hoe moet dat, alléén voor God verschijnen?

O, verlaat dan toch op deze dag de zonde, vlucht weg van het varkensvoer van deze wereld. *Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer (Jesaja 45:22).*

Het einde komt!

Wat kan dat ook Gods kinderen doen terugdeinzen. Het einde. Dan sta ik voor God.

Maar dan (laat dan dit toch uw troost zijn) dan wordt uit genade, door die eenzijdige liefde, deze belofte volkomen vervuld, tot in alle eeuwigheid.

Dan staan we, Gode zij dank, niet alleen. Dan staat onze Meester, onze Zaligmaker naast ons en Hij zal het nogmaals zeggen: '*Ik ben met u, vrees niet.*'

Hij zal het tot God, Die de doden en de levenden oordeelt, zeggen: ‘Ik heb verzoening gedaan voor deze doodschuldige zondaar.’

Nooit, nooit zullen we dat kunnen begrijpen! Eeuwig, eeuwig zullen we daarvan zingen! Dan is alles voorbij. Alle verdriet, alle moeite, alle zorg, alle tranen. Dan is de zonde van ons hart voorbij. Dan wordt het gebed van de Heere Jezus Christus definitief vervuld: *Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt* (Joh. 17:24). Dan komen we thuis.

Jongelui, dat is de dienst van de Heere. Aan God heb je alles, nu en straks. Als je Hem niet kent, heb je niets. Je weet niet wat je mist.

En dan klinkt, als laatste, aan het einde van het Mattheus-evangelie nog één woord. Dat ene woordje: *Amen*.

Het is meer dan een punt alleen, zo van: ‘punt uit’, nu is het klaar, nu snel door naar evangelie van Markus. Nee, dit amen is als klank en weerklank.

Dit amen klinkt uit de mond van de *Heere Zelf*: ‘Amen! Ik verzeker u, Ik houd Mijn woord, zonder enige twijfel.’ Daarom, discipelen, weglopers, kunt u Mij dienen en zult u Mij dienen in Mijn koninkrijk. Zolang het moet, zolang het duurt, tot de voltooiing. Het amen is klank, maar ook weerklank. Uit de mond van *Mattheüs* klinkt als het ware de echo, een weerklank: het amen van vertrouwen, het amen van verlangen.

Het amen van *vertrouwen*: ‘Heere, doe het maar. Doet U maar wat U gesproken hebt. Zo kunnen wij U dienen en zo zullen wij U dienen. Zo kunnen we zingen: Ons hart, o Hemelmajesteit, is tot Uw dienst en lof bereid.’

Zo klinkt uit de mond van de evangelist een weerklank. Een amen van vertrouwen en ook een amen van *verlangen*.

Van dit verlangen: het gaat naar het einde, maar (blij vooruitzicht, dat mij streelt!), ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen, U in gerechtigheid aanschouwen. Een klank uit de mond van de *Heere Jezus Christus*: *Ik ben met u*.

Een weerklank uit de mond van *Gods kerk*, een echo: ‘Ja, amen, Heere! Met U, Heere Jezus Christus, met U te zijn, dat is ons verreweg het beste.’

Amen, ja, amen.

Slotzang Psalm 27:6:

Want, schoon ik zelfs van vader en van moeder
verlaten ben, de HEER is goed en groot;
Hij is en blijft mijn Vader en Behoeder.
Leer mij, o God, Uw weg in allen nood;
Bestuur, om mijns verspieders wil, mijn voet
Op 't effen pad; dat 's vijands euvelmoed
Mij nimmer treff'; vervoerd door list en dwang,
Getuigt men vals tot mijnen ondergang.